

נספח סוריה מרס 1920

סביבנו נסערה. אשר היה אתמול צל = ספק נעשה היום ממשי, אשר היה קודם רק חשש נעשה עתה לעובדה מאיימת.

ועל אימת הסכנה החופפת עלינו נוסף הסכך הפוליטי, המכה אותנו בתמהון ובמבוכה ושולל את אחרית הביטחון.

מאחורי כותלנו צץ פתאום מלך סוריה, פיצל הראשון, הכנסיה הסורית¹ החליטה לשים קץ לתוחלת הממושכה אל מוצא פיהם של שרי העולם והכריזה חגיגת על חרותה הגמורה של ארץ סוריה השלמה, המאוחדת והבלתי = נחלקת בגבולותיה הטבעיים - מן הטרנס ועד סיני ומהמדבר ועד הים. (בלעונו ולא נודע כי באנו אל קירבם!) ברוב פאר הונהג טקס ההכתרה של חובש = הכס החדש. מטעם המלכות נתמנה וזיר ראשי, ונתבקש להרכיב וורה, כמשפט כל המדינות המתוקנות. ומשהורכבה הורה - מייד נכנסה לישיבה וערכה הצהרה אל ועידת השלום, הבאה לבשר למעצמות אירופה הנכבדות את הידיעה המשמחת, כי אדיר חפצן ומשאת נפשן במלחמת הדמים - שחרור העמים המשועבדים - קם ויהי בסוריה; כי ממשלת סוריה נאמנה היא ל"בעלי בריתה" ושמור תשמור על יחסי הידידות עמם; כי שקט ושלווה ישרו בכל הארץ הרחבה ורבת = הסדרים בזכות כשרון האירגון והסידור שדל מצביאי חיל סוריה והודות למסירות והכרת = החובה של אנשי הצבא הערבים; אשר על כן, מאחר שנפתרה שאלת גורלה של הארץ, והכל גלוי וידוע, שריר וקים אין שוב לבעלי = הברית מלסלק את שרידי הצבא שלהם מאותם חלקי סוריה התופשים "עוד" על ידם, למען יבוא תחתם הצבא הערבי על מקומו בשלום. - וכל זה בסגנון מדינאי ממש, מתון ותיקף כאחד.

ואין אתה יודע מהו שורש הדבר. האומנם נעשתה הפכה זו ביודעים, בהכרת כל חומר המצב וכובד האחריות כלפי העם ודברי = ימים, ובהחלטה נמרצת לאמץ את כל המרץ הלאומי ולנצל את כל הופעותיו וגילוייו - גם את הפראים והפרועים ביותר - בכדי לבצע את יסוד הממלכה החדשה ולכנס אל תוך תחומיה את כל סוריה? או שמא אין זה אלא מעשה חטוף ומבוהל של חבר מקורבים ויועצים, שנוסדו יחד עם אילה מנהיגים לא = קרואים של סיעה שאינה במציאות, ועמדו והסיתו כל הזמן את דעת הקהל הנבער והנמהר נגד השלטון הנוכרי, והצבו באוזניו להבות על המסירות למולדת ועל ההקרבה העצמית - ועתה, בבואם עד המשבר, האין יכולת לחזור אחורנית אל פשרות וויתורים, אף לא להמשיך את המצב כאשר הוא, גמרו לזרוק